

ECCE
HOMO.

VERLOS
LLASTIMOSOS
QUE CONTENEN LOS PASOS
DE LA
PASSIÓ Y MORT
DE
CHRISTO SENYOR NOSTRE.

1.

Animas christianas,
Ohiu ab atenció ,
Que vull cantar las penas
De nostre Salvador ,
Jesus fill de María ,
Que per tots va morir :
Ho que ditgos es lo home
Que á Christo sab seguir.

2.

Comensem desde luego
Ab molta devoció .
A contemplar los passos
De nostre Redemtor ;
Ohiume ab ternura ,

Que començo així ,

3.

Esta Semana Santa
Havem de contemplar ,
Lo que la Iglesia canta ,
Ab dolor singular ;
Sobrelos passos de Christo
Que en Creu volgué morir .

4.

Mira à anima devota ,
Que antes de pendrer mort ,
Christo va á despedirse
De sa Mare ab dolor ;
Miraula afflida
Gran pena va sentir .

5.

Oh que tristas paraulas
Se dibuen Mare , y fill ;
Maria mira á Christo
Com á son clar espill ,
Christo diu á Maria ,
Mare vaig á morir .

6.

Ohint la Verge pura
A Jesu Christ parlar ,
Llàgrimas copiosas
De sos ulls deiramá ;
Dient Fill amantísim ,
Com me dexau á mi .

7.

Per las culpas dels homens
Que vos voleu pagar ,
Me deixau viuda , y sola ,
Feta un mar de plorar ;
Nom doneu Fill caríssim
Tal pena á sentir .

8.

Be sabeu Mare mia
Digué Jesus amát ,
Que de mon etern Pare
Está determinat ;
Que per rescatar al home ,
Haje jo de morir .

9.

Es amát Fill posible ,
La Verge replicá
Que per lo ingrat home ,
La mort voleu pasar ?
Fill tan terrible pena ,
No la podré sufrit .

10.

Mare li respongué .
Aquell Deu amorós
Desemparar jo al home ,
No convé pera Vos ,
Pues per ell algun dia ,
Me pregareu á mi .

11.

Be sabéu Mare mia ,
Que si al mon he vingut ,
Fou per salvar al home ,
Que ja estava perdut ,
Y per so Mare mia ,
En Creu tin de morir .

12.

Lo decret de mon Pare ,
Es Mare que son Fill ,
Moria per lo home ,
Que es un Esclau vil ,
Ab gran obediencia
Son gust he de cumplir .

13.

Que obeígau al Pare ,
Jo amat Fill hi vinch be ,
Y aixi moriu per lo home ,
que jo vos seguiré ,
Que es tan lo que jo lo amo ,
Que per ell vull morir .

14.

Quedantvos Mare mia
Per consol de tot hom ,
Que morian los homens ,
Si Vos faltau al Mon .
Y aixi per despedida ,
Me haveu de beneir .

15.

Mira amat pecador ,
que lo purísim Espill
De la Verge Sagrada ,
Beneyeix á son Fill ,
Y ab un abras molt tierno ,
Se varen despedir .

16.

Despedit de sa Mare
Ab gran llanto , y dolor
Jesus ab vivas ansias ,
Anà á buscar la mort ,
Dient á sos Deixebles ,
Ja es hora de partir .

17.

Per disposar la Cena
Als Apostols cridá .
Y ab aumilitat profunda ,
Los peus los va rentar ,
Fins als peus de un Fals Judas ,
Jesus se va rendir .

18.

Lo gloriós San Pere
Queda tot aturdit ,
De veurer á sas plantas ,
A son Mestre rendit ,
Y ab molta reverencia ,
A Christo va obeir .

19.

Ja rentats los Apostols ,
A taula se asentá
Cridá á sos Deixebles ,
Per donarlos sopar :
Y los diu : un de vesaltres
Vui me ha de trair.

20.

Confusos los Apostols ,
Responen al Senyor ,
Perdias primer la vida ,
Abans de ser traydor ;
Pero respongué Christo ,
Se cumplirà així ,

21.

Menjaren tots confusos ,
Y Judas lo malvát ,
Ab molt gran disimulo
Li posà la ma al plat ,
Christo ab paciencia ,
Y amor lo va sufrir ,

22.

Celebrada la Cena ,
Al Hort se encaminà ,
Ab quatre amats Deixebles ,
A orar se va posar :
Mentre Christo oraba ,
Tots se varen dormir .

23.

En tant que Christo oraba
Judas aquell traidor ,
Consortá ab los Escribas
La entrega del Senyor ,
Trenta diners de plata
Li varen oferir .

24.

Al cap de un gran rato
Que oraba lo Senyor ,
Anà á sos Deixebles ,
Que dormian de tristor
Los diu amats Apostols
Com no vetllau ab mi .

25.

Per segona vegada ,
Christo al pare orà
Entre tan los Apostols
Dormits varen quedar ,
Vehéntlos los diu Christo ,
No es hora de dormir .

26.

Tornà á orar al pàre
Ab llastimós clamor ,
Brotant sanch de sas venas
Ab copiós suor ,
Y estan postrat en terra ,
Un Angel va venir .

27.

Lo Angel lo confortá
Y habense Christo alsát,
Anà á sos Deixebles,
Que habian despertat
Los diu ab molt cariño
Ara podeu dormir,

28.

Oiren los Apostols
Las veus dels Fariseus,
Que venian ab Judas
A pendrer lo Fill de Deu,
Amichs los digué Christo,
Estos venen per mi.

29.

En aixó arribá Judas
Ab tots aquells malvats,
Pera pendrer á Christo
De armas preparats,
Amichs digué son Mestre,
que hau vingut aquí?

30.

Judas fals carinyo
Jo bes li va donar
aquella cruel turba
Christo se aserà,
Téhenlos los diu Christo.
Aqui buscau així?

31.

A Jesus respondueren
Los Jueus ab furor,
Jo so ; replica luego
Aquell manso Senyor,
Y al oír la resposta
Tots caigueren allí

32.

Al advertir San Pere,
Que á terra ha caygut,
A aquella infame turba
Ferirlos ha vulgut
Y Christo ab mansedumbre
Luego lo va detenir.

33.

Adverteix , li diu Christo ,
Pere en esta ocasió ,
Sit mou lo meu carinyo ,
O tan gran passiò ,
Perque segons tu obras ,
Nom defensas á mi ,

34.

Molt fervorós San Pere
Respongué al Senyor ,
Aquesta ingrata turba ,
Castigaré ab rigor
Puig veitg , que vostra vida
La volen perseguir.

35.

No Pere li diu Christo
Que la millor virtud,
És fer un benefici
Per una ingratitud:
Y vosaltres alsauvos,
Que feu cayguts aquí?

36.

Per segona vegada,
Christo los pregunta,
Digaume gent perduda,
Qui veniu à buscar?
Tots junts li respondieren,
Jesus buscam així.

37.

Ja vos he dit, diu Christo
Que jo so qui buscau,
Preneume en bona hora,
Pero no osengau,
En ninguna manera
Als que venen ab mi.

38.

Llavors lo atrevit Malco:
Volgué pendrer al Senyor,
Y lo gloriós San Pere
Lo ferí per traydor,
Llevantlí una orella,
Molt mal lo va deixir.

39.

Christo vehént á San Pere
Tant fortament ayrat,
Lo repren ab carinyo,
Y gran humilitat,
Tocant la orella á Malco
Lo va curar allí.

40.

Quant veren lo miracle
Los infames malvats,
Prengueren luego á Christo
Ab crits desaforats,
A Anás lo portaren,
pera ferlo morir.

41.

San Pere quant veu Christo
Tant fortament lligát,
A casa del Pontifice
Lo sigui llastimat,
Ahont per tres vegades
Lo va negar allí.

42.

Canta lo Gall y luego
Diu Sant Pere, ay de mi!
Que he negat á mon Mestre,
Gran pecàt cometí!
Veu que Jesus lo mira,
Hix á plorar sens fi.

43.

Lo malvát Pontifice,
A Christo ha preguntat,
Si es Fill de Deu viu,
Y Christo li ha parlat,
Si ja tu ho publicas,
Quem preguntas á mi.

44.

Mas obras , y paraulas
Tot lo mon ha notat
Que a la Sinagoga
A tots he predicat ,
Pregunta á tot lo Poble ,
Que ell respondrà de mi,

45.

Oint estas paraulas ,
Aquell Malco ingrat ,
Una gran bofetada
Cruel li ha pegat ,
Los Cels se commolgueren
Quant lo colp van oir ,

46.

Ab molta mansedumbre
Respong Christo al criàt
No crech que mas paraulas
En res hajan errat ,
Y sino he comes culpa ,
Ferquem pegas així

47.

Lo endemà Divendres ;
Lo portaren à Pilát
Perque de tan mal Jutge
Fos luego comdemnat ,
Y Pilát li pregunta ,
Perque te portan aqui ?

48.

Si est Rey li pregunta
Aquell Jutge inich ,
Y responenli Christo ,
Li diu : ja tu ho has dit :
Ahont es lo vostre Regne ?
No es mon Regne de aqui .

49.

Perquels Jueus vos prenen
Li replicà Pilát :
Diu Christo ab mansedumbre
Per dir la veritat ,
Que es veritat preguntá ,
Y luego va fugir ,

50.

Christo al veurer aquell Jutge
Fugí desesperát ,
Diu no serà bon Jutge
Qui suig la veritat ,
Farà sentencia mala
Qui se aparta de mi .

51.

Pilát que desitjava
Dar vida al Salvador ,
Lo embiá à Herodes
Que es natural Senyor
Herodes al mirarlo
Gran goig ne va tenir.

52.

Herodes lo interroga ,
Jesus no li ha parlat
Perque Rey Herodes
Era escomonicat ,
Vist que no li parlaba ,
De loco lo feu vestir

53.

Giranse á la turba ,
Diu tornaulo á Pilát ,
Que li dona las gracias
De la nova amistat ,
Que sempre tal finesas
Jo la tinch de agrabir

54.

Altra volta lo prengueren
Ab rabià los Jueus ,
A Pilát lo tornaren ,
Cridant ab altas veus ,
Muyre luego aquest home
Quel Poble ho vol aixi.

55.

Pilát per contentarlos ,
tots los va parlar ,
to en ell no veix culpa ,
Pero lo faré assolar ,
Pensant que de aqueix modo
Lo libraria allí.

56.

Judas que reparaba
Los pasos del Senyor ,
Aná à trobar los Escrivias
Dientlos ab clamor ,
Inocent es lo home
Que à vosaltres vengui.

57.

La raho no condemna
A mon Mestre amát
Si solament la enveja ;
Y mon cor obstinát ,
Per assó lo que donareu
Ja vos ho torno aqui.

58.

Y llansant la moneda ,
Furiós va marchar ,
Desesperat y loco
A un árbre se va penjar ,
Dient ab vivas ansias
La sanch del Just vintgui

59.

A Christo lo assotaren
Que ho manà Pons Pilát,
De espinas coronaren
Son Sacratissim Cap
Purpura li posaren
Mofanse de ell sens si.

60.

Pilát molt be sabia,
Que Christo era ignocent,
Per assó se determiná
A mostrarlo á la gent,
Dient veus aquí lo home
Quem entregareu á mi,

61.

La gent amotinada
Diu apartal de aquí,
Comdemnal desde luego;
Que no podem sufrir,
Que fill de Deu se fasi,
Y per assó ha de morir.

62.

Quant veu gran tumulto
Pilát les replicá
Per celebrar la Pasqua
Quin pres voleu librar,
Librem pues á Jesus,
Si vos apar be aixi.

63.

Barrabás era un home
Lladre y fasinerós,
Jesus era innocent,
No obstant ab vils clamors
Diuhent tots á la una,
Barrabás he de eixir.

64.

A Jesus crucifíca
Que aixi tots ho volém,
Y això que sia luego,
Que no descansarémo
Fims á oír la sentencia
Pera ferlo morir.

65.

Pilát digué á la turba,
Mirau que es vostre Rey,
Y no puch condemnarlo
S'ns ofrender la lley:
Crucifical li diuhens,
No te escusias així,

66.

Si tu nol crucificas,
Sabrá lo Emperador,
Que neste Rey lo aclamas,
Y te tindrá per traydor,
Pilát quedá de pedra
Quant tal parapla oi.

67.

Firmá pues la sentencia
Aquell Jutge malvát,
Y devant de tot lo Poble
Las mans se ha rentát,
Dient jo no consento
Ab lo que he fet aqui.

68.

Los Jueus tots eridaren
Ab un horrorós crit
Cayga sobre vosaltres
La sanch de aqueix inich,
Y també als fill nostres
Los obligam aqui.

69.

Lligida la sentencia,
Pilát lo entregá,
A aquella infame turba,
Quel varen agarrar,
Cruels y rabiósos
Pera ferlo patir.

70.

La Creu li carregaren
Los infames Sayons,
Y á espentas lo tiraren
Com á fieros lleons,
Caygué per tres vegadas
Per tan cruel camí.

71.

Al carrer de amargura
Sa Mare lo encontra,
Plena de gran tristura
Mol prest lo va abrasar,
De pena, que sentiren
Paraula nos varen dir.

72.

La Creu arrosegaba
Aquell inmens Senyor,
Que pesan mol las culpas
Del ingrat pecador:
Al Cirineu llogaren
Per ajudarlo allí.

73.

Vegé una Santa dona
A Jesus fatigat,
Ab sa toca lo limpiá
Lo rostro ensangrentat
Tres copias de sa Cara
Varen quedar allí.

74.

Arribát al Calvari
Aquell inmens Senyor,
Mol prest lo despullaren
De sa roba ab rigor,
La sanch de nou brillaba
Per tot lo cos sens fi,

75.

Christià considera
 Lo excesiu dolor,
 Que tingué allí Maria
 Mirat nú al Senyor
 Y ab sa mateixa toca
 Luego lo va cubrir.

76.

La Creu posada en terra
 Manaren al Senyor,
 Que se estingues sobre ella
 Per clavarlo ab rigor
 Jesus ab mansedumbre
 Luego los va obeir.

77.

De peus y mans clavare
 Aquell Deu humanat
 Y en alt la Creu alsaren
 Perque lo Poble malvat,
 De mal factor y lladre,
 Lo reputas allí.

78.

Sobre la Creu posaren
 Aquell titol honrat;
 Que per Rey lo publicaba
 De aquell Poble ingrat;
 Los Jueus no ho volian,
 Mes Pilát diu que si.

79.

Sa Mare á sou Deixeble,
 Allí va encomanar.
 Dient preneu per Mare
 La dona que aquí está,
 Considera quin cambi
 Se ba tractar allí.

80.

Dós lladres li posaren
 Un á cada costat,
 Y lo de la mà dreta
 'erdo li ha demanat,
 Diu Christo á la gloria
 Cvuy serás ab mi.

81.

Pecador considera,
 Que Christo en Creu clavat,
 Reclamá á son Pare.
 Que lo ha desemparat,
 Dient mon Deu, y Pare,
 Com me dexau així.

82.

La set lo fatigaba
 Estant casi acabat,
 Vinagre y fel li donaren,
 Pero nol ha gustat;
Consumatum est diu *Chris/o.*
 Lo que tinch de patir.

83.

Los Jueus se mosaren
De Christo en Creu clavat
Pero ell á son Pare
Perdó ha demanat
Per tots los quel clavaren,
Y lo mosaren allí.

84.

Vehent que no quedaban
Mes tormens que pasar,
Lo Espirit á son Pare
Allí va encomanar,
Y inclinat á terra
Lo Espirit va rendir.

85.

Lo Cel Sol y Estrellas
Se vestiren de dol
La Mar Terra y plantas
Patiren desconsol,
Al veuren que moria
Son Criador allí.

86.

Ja mort en la creu Christo
Un furios soldát,
Ab una cruel llansa
Obrí son sant costat
De ahon sanch y aigua
De continuo va eixir.

87.

Mira la diferencia
Que hi ha del home á Deu,
Pues lo home ab cruel ira
Lo fereix en la Creu,
Y Deu li dona vista
Perdonanlo allí.

88.

Joseph y Nicodemos
Suplican á Pilát,
Quels donia lo Cos de Christo
Pera ser sepultad,
Pilát ab cortesía
Luego lo va concedí.

89.

Al Calvari anaren
Aquells dos sans Varons,
Y á María encontraren
Ab grans lamentacions,
Y apena li parlaren
Gran llanto va tenir.

90.

Arrimant las escalas
Al Arbre de la Creu,
Per desclavar los brazos
A Jesus Fill de Deu,
Vehent los claus María
Gran pena va sentir.

91.

La Corona arrencaren
Del sacratissim Cap,
Y al veurerla María
Quedá son Cor postrat,
Considerant quels homens,
No ho sabrán agrahir

92.

Se quedá Nicodemus
Aguantan al Senyor,
Que está ab brazos estesos,
Per rebrer al pecador;
Vina Christiá y digas
Senyor voleume á mi.

93.

Joseph Abrimatea
Li desclava los peus,
Y Santa Magdalena
Digué ab tristas veus,
Ja la libertad goса,
Quim dona vida á mi.

94.

A Christo devallaren
Ab dolorós clamor,
Posántlo á la falda
De sa Mare ab dolor,
Oh! si consideraham
Quin dolor va tenir.

95.

Vina pecador vina ,
Diu la Mare ab dolor ,
Que esta es la medecina
Per curar ton herror ,
Sanarás de tas culpas
Ab est preciós rubí.

96.

Las fons están obertas
Vinga que tinga set ,
Que à tot lo Mon convida
Que es llastima per sert ,
Que la sanch que derrama
Son Fill se perdé aqui.

97.

Es pa de vida eterna ,
Vingua qui vol menjar ,
Que sens ningun reparo
Aqui se us donará ,
Qui de aquest pa no menja ,
Al Cel no pot venir.

98.

Ja yeü ingratis homens
La q[uo]d maltractat
Y Marcs , y la Terra
La cual te riáti,
Las pa ualo ,
Lo si firme á mi.

99.

Los que presents esta
Adoraren al Senyor,
Y al Sepulcre lo portaren
Ab grandissim dolor,
Tots tingueren gran pena,
De deixarlo allí.

100.

Pecador considera
La triste soledat,
Que va sentir María
Al deixar enterrat
Al fruit de sas entranyas
Que per tu va morir.

101.

Christians en bona hora
Anemla á companyar
Digamli Verge pura
Ab Vos volem estar,
Que si quedam ab ella
Gloria podem tenir.

102.

Pecador considera
Lo que aquí se ha cantat
Si vols gosar la Glòria
Del fill resucitat,
Anirém á gosarlo,
Si ab el volém partir,

FI DE LA PAS

PIADOS PLAN

DE

MARIA SANTISSIMA

SOBRE DEL HIMNE:

ESTABAT

MATER DOLOROSA.

Estaba mol dolorosa
La Mare, trista y piadosa,
Mirant á son Fill en la Creu.
De la qual la ànima trista,
Traspasá en aquesta vista
Una espasa molt cruel.
O quant estava affigida,
La que es sempre benehida,
Y Mare del Redemptor!
La cual temblant sentia,
Las penas grans patia,
Lo fill amat de son cor.

NOSTAR SENYORA
DELS
DOLORS.

Perque à Vos acompañyar,
En aqueix llanto desitjo.
Ó Verge, de Verges pura!
Nom causeu tal margura.
Que ab Vos no pna plorar.
Fen que de Christo la mort,
Y llagas per feliz sort,
Puga jo ben meditar.
Feu que las Llagas y Creu,
Unescan ab lo eos meu,
A vostre Fill estimát.
En flames de pur amor,
Abrasau, Verge mon cor,
Antes de ser judicat.
Vulláume ab Creu guardar,
Y Christo fortificar,
A la sua divina gracia.
Vulláume per si salvar,
Perque os puga alavar,
Eternament en la gloria.
y. Una espasa de dolor traspasará
la vostra ànima.
R. Perque molta cosa oculta en
sos cors fossen reveladas.
y. Pregau per nosaltres Mare Santa
de Deu.
n. Perqué siam dignes de las pro-
mesas de Jesu-Christ.

Qui será, que sens plorar,
Puga á la Mare mirar
En aqueix tan gran torment?
Qui deixará de entristirse,
Vehent la Mare patir,
Ab son Fill Omnipotent!
Per los pecats de la gent,
Ven Jesus entre tormentos,
Tiranament assotat.
Mira son Fill estimat,
Gravement desconsolat,
Al mateix temps que espiraba.
Ó gran Mare font de amor
Feu que sentin est dolor,
Juntament ab Vos les plore.
Feu se abrase lo meu cor,
En amar a Christo Deu,
Y que mol rendit lo adore.
Santa Mare, aqueixas llagas,
Imprimiu las ben amargas,
Ab Jesus ab lo meu cor.
Y puix que tanta ferida,
Pateix Jesus per ma vida,
Feume part de aqueix dolor
Feu que ab Vos sapia plorar.
També á Christo aconsolar
en tot lo temps de ma vida,
Vullán á la Creu estar,